

Cijeli: prepođana itd.
tiskati i računaju se na temelju
obimog cijenit ili po dogovoru.

Novič za predobjekt: cijeli itd.
ili počinac se napomnim ili počinac post. Štedionice u Beču
na administraciju lista u Puli.

Kod vrhucu, valja točno označiti ime, prezime i najbližu
posta predbjorku.

Tko list ne vrieme ne primi,
neki to javi, odpravnici u
otvorenem pismu, za koji se
neplaća poštarina, ako se izvana
napise "Reklamacija".

Cekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni vrednik i izdavatelj Stipeo Gjivić.

U nakladi tiskare J. Krimpotić i drug. u Puli.

Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Sjećajte se
Družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru.

Pozor otočani!

II.

Između mlađih talijanskih radnika na književnom i političkom polju kvarnerskih otoka, izdiće se osobito i često sin osorskog načelnika, sveučilišni djak Fr. Salata. On je suradnik talijanskog političkog lista „Il Polo istriano“ u Puli, dopisuje u druge talijanske političke listove Primorja i talijanske kraljevine, te je opetovo kušao putem brošura i političkih novina dokazati neosnovanost naših zahtjeva o potrbi glagoljice u Istri i na kvarnerskim otocima. Ovi njegovi sastavci ne imaju doduše ni znanstvenog temelja, ni kritičke vrijednosti, niti su imenu moguće do glasa ili imena u toliko, da ga danas istarski Talijani ubraju među svoje književne i političke odličnjake.

Za talijanstvo stekao si je Salata i tim zasluga, što na otocima ustraja podružnice nesretne „Legge“, i što je takovoj podružnici u svom rođnom mjestu Osoru začetnik i duša.

Mlađi taj zasnovao je i zapleo osnovu, kako bi se imalo potalijaniti Hrvate kvarnerskih otoka, te priobći svoju osnovu u jednom tršćanskom listu.

Povod tomu dala mu je vist o naklanjenom otvorenju dječjeg zavjeta (vrtića) u Malom Lošinju.

Na uvedu svog sastavka kaže, da su se politički odnosili na kvarnerskih otocima pogorsali, u zadnje doba; i to radi osobnih borba u Velom Lošinju, radi prevelikog nemara u Malom Lošinju i zbog ubitačnog upliva nekog komendatora u Cresu. Nu on se nuda, da će loše uprave svećenika i neznačaja u Velom Lošinju nestati usled nastale reakcije dobrih i svestnih občinara, da će se u Malom Lošinju prokrčiti put nove struje, kojim stoji na celu koji starac u vječni i ladjčuvstvu, da će u Cresu preuzeti upravu pošteni muževi, da će Osor i Nerezine i nadalje složno stupati na rodoljubnom putu; grad Krk statiće i nadalje kano nemačka straća između bješnih valova koji ga okružuju; došim imade dakle nade, da će stvari i upravno i politički krenuti boljim pravcem, priznaje se svuda, da tuj treba neobuhodno brže i plemeniti pomoći odozgor.

Taj odogovor — kaže dalje — jest za nas Trst sa njegovim narodnim družtvima. Bez te pomoći ne mogu na otocima ni najoduševljeni talijanski

NAŠASILOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rasta male stvar, a nesloga sva pokvaru.“ Naroda poslovica.

Izlazi svakog četvrtka u
11 sati prije podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju,
nepotpuni netiskaju, a ne
frankirani neprimaju.

Predplata s poštarnicom stoji:
10 K u obče, 4 K za seljake, 1 na godinu
ili K 5—, odn. K 2— na
pol godine.

Izvani carevine više poštara.

Pojedini broj stoji 10 L. koli u
Puli, toli i izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici
Gajeva br. 5 te prima stranke
osim nedjelje i svetka svaki dan
od 11—12 sati prije podne.

Stope i putovanje, uvođenje i uvođenje
rodoljubi ništa naproti agitaciji ne
priatelja, koji su absolutni gospodari
crkve i koji, nastoje svimi sredstvi
zadobiti i ono, što nije jošte u njihovim rukama.

Glavna zapreka stoji u materijalnim sredstvima. Zatim nabrojaju pisac uzroke propaganja naroda, kao što je pad trgovske mornarice, uništenje vinograda, losa, trgovina sa drvom, slabe ljetine itd.

Kako cete — pita se on — da se narod u tom stanju — stavi na obranu svoje narodnosti? Kako cete, da podružnice „Legge“ premda ih imade mnoga i čvrstila, podignu same dječji vrti u Cresu, gdje ga više godina pitaju; u Nerezinama, gdje bi bio odlučene pomoći tamošnjim talijanskim školama; u Malom Lošinju, gdje ga silno trebaju radi pogibelji od hrvatskog vrti.

Kvarnerski otoci žrtvovali su za Istru — otkad su njoj pripojeni — materijalno i moralno više nego ona za njih. Obzirom na važnost tih otoka, koji se nalaze usred našega mora, učinilo se veoma malo.

Ali zlo se dade popraviti, i to po njegovom mišljenju imalo bi se najprije otvoriti u Cresu talijanski dječiji vrt, što ga je ravnateljstvo „Lege“ ugodio 1897. dozvolilo pod uvjetom, da sami proskrbu za prikladne prostorije. Pošto se pako tomu ujetu nije moglo zadovoljiti, jest taj vrt i danas — na vrbi svirala.

Sve žrtve, učinjene za podigneće dječjih vrtića, nebi bile toliko opravданe, koliko žrtva za vrtić u Cresu. Svoju tvrdiju oslanja pisac na sledeće podatke:

Velika občina Cres brojila je za zadnjeg popisa 8157 stanovnika, između imade 6000 poljodjelaca, koji težkom mukom kubure i kojih dobra polovica govori danas dva jezika.

Starinom mješčići, ovi dvojeznični i govor u obitelj i među sobom redovito jedno slavensko narječe, koje se je toliko u blizini i oplemenilo pod uplivom talijanskom, da ga obrezati maslinu iz Pize, i ribari iz Čeze, vrlo dobro razumiju. S druge strane služe se ovi dvojeznični poljodjelci sa domaćim stanovnicima našim mljetičkim jezikom. Nu narječe ono, premda sadržaje velik broj talijanskih rječi, ostaje još uvek u mlađem učvstvu, da će u Cresu preuzeti upravu pošteni muževi, da će Osor i Nerezine i nadalje složno stupati na rodoljubnom putu; grad Krk statiće i nadalje kano nemačka straća između bješnih valova koji ga okružuju; došim imade dakle nade, da će stvari i upravno i politički krenuti boljim pravcem, priznaje se svuda, da tuj treba neobuhodno brže i plemeniti pomoći odozgor.

Ta prelievanja slavenskog narječja u talijanski obavili, će se, tečajem vremena, posvema, ne nastupe li nadrođno-političke zaprkite.

A, tko nam jamči, da takova promjena neće nastati u onom gradu ili na onom otoku?

Ta u samom gradu Cresu ustrojise posuđilnicu, dapače onaj, koji je grmio proti svećenikom-atomatorom i koji je kandidirao proti Spiračiu, taj daje svoje skladiste badava za konsumno društvo, koje kapi rečena posuđilnici ustanoviti sa novci iz Ljub-

odgovorila slovu i duhu njezinih pravila, koliko sa ovom. U Malom Lošinju, gdje je talijanstvo zahvatilo korenje i u najnajih slojevih pučanstva, moći će se kasnije misliti na otvorene dječijega vrta pomoći „Legge“, koja mora raditi odmah i nesmije više oklevati.

Da se to ne dogodi — zaključuje pisac — ja ne bi mogao više operativi budućim agitacijam protivnika — što će biti iz Cresa, iz domovine Frana Patricia i Ivana Moisë? Šta će biti sa občinskim zastupstvom? Šta sa mjestom zemaljskog zastupnika u izborništvu gradova? Kako će se provesti jezikovni preokret onog diela pučanstva okolice, koji govori dva jezika? Ta dvojezicnost koja služi danas nam na korist, može skočiti za koji vek natrag, te uništiti sve naše nade i osnove, koje su važnije nego li onaj grad i onaj otok.

.

Razlozi dakle politički, narodni i jezikovni dokazuju potrebu, da trebamo radnje, brze, odlučne i plemenite.

Dječiji vrt služio bi dvojakoj svrshi: poremetio bi što prije i što temeljiti na onaj pučki talijansko-slavski jezik, kojim se služi pučanstvo okolice, te bi bio podporom siromašnijim obiteljima, kojih bi žene mogле raditi za procvat materijalnog blagostanja zemlje.

Ovdje se neradi o tomu, da se koga potalijanči, već o tomu, da se obrani domaći Talijane, koji predstavljaju u gradu i u občini sve: nadalje, da se pospuštu naravni tok stvari prateći nagon i želju istih Slavena, nepokvarenih jošte od izvanjskih upliva; i konačno, da se osjegura narodnostni mir tim, da se osjegura onom kraju talijanstvo, od čega zavisi i njegova budućnost.

Zaključujući, kaže Salata — da je pitanje otoka i Cresa napose, gdje je pogibelj veća i gdje svako zatezanje groziti da uništiti dugi rad vješkova — to pitanje zamjereni bješiće odvoře od suzemnjaka, premda ima i za njih veliku važnost.

Ako se osjegura od svakog zaskočenja Cres sa njegovinim, većinom povoljno ležetim porezanim občinama, Osor sa Nerezinama, te Lošinje sa njihovim bistrim i narodnim pučanstvom otočja, moglo bi to baciti tako sviela za talijanstvo i dati toliko bogatog ploda, da bi prigmoglo ne samo k pobjadi mirojubivog pokreta na kastavskom Krasu, već bi pružilo vrlo silno oružje i oslon talijanstvu Člave Istre i njezinog mora. Malo bi tada bilo kotara u toli sretnom položaju i političkom i gospodarskom, kada Lošinji sa Cresom.

Ustrojili „Legge“ u Cresu odmah dječji vrt, nemateći za koju hiljadu forinti, učiniti će djelo rodoljubivo i veoma koristno za narodnu obranu Člave Istre. Sa njijednom od njezinih ustanova školskih, nebi ona nemicije

Otvoreno pismo

slavnomu c. kr. kot. poglavarslu u Poreču.

Je li ova slavna oblast već primila navod ministarskog predsjednika od dne 20. prošlog mjeseca, u kojem preporuča državnim oblastima: — „da se strogo drže zakona, da čuvaju ugled oblasti“ itd.

Dva puta smo već javno u „Našoj Slogi“ naveli § 33. zakona od dne 7. februara 1885. pokr. zak. koji kaže, da mora občinski načelnik ili onaj, koji ga zamjenjuje u občinskoj upravi, osam dana po dovršenom izbornom postupku sazvati u sjednicu članove novoizabranih občinskog zastupstva u svrhu, da isti izabere občinski odbor.

U našoj občini su se izbori obavili već u mjesecu marcu g. 1898. i due 17. junija 1899. broj 4927 g. 1899. V. G. H. je vrhovni upravni sud u Beču taj izbor potvrdio. Od dne 17. junija 1899. prošlo je već sedam mjeseca, — ali ipak još uvijek vodi občinske poslove odbor od pet lica. Po slolu i duhu zakona od 7. februara 1885. § 33. imalo se je zastupstvo konstituirati osam dana poslije nego je bio poznat pravoriek upravnog sudišta u Beču.

Občinski upravitelj ima vršiti u toj stvari nalog kot. poglavarslu!

Zato bismo radi već jednom viđeti, da se kotarsko poglavarstvo makne, i učini da se zakon vrši. (To je sve ljepe, ali komu govorimo! Opazka uređenictva.)

Oprialj, dne 5. februara 1900.

Izbornici

Kurat Josip Knavš i drugovi.

